СКУЛПТОРЪТ ХРИСТО ЙОРДАНОВ

Сутринта през един мразовит януарски ден на 1934 г. младият Христо Йорданов, който работел в бакалничката на ул. "Мария Луиза" в София, натрупал недалеч от входа на бакалницата няколко купчини сняг и за час-два успял да моделира голям слон, дебела мечка, орел, два лъва и дори змия. Направил ги не само за удоволствие и защото обичал да моделира, но и защото открил, че го прави добре. Снежната му менажерия предизвикала фурор в квартала, дотичал фотограф, заснел за поколенията, минал Андрей Николов и също се загледал. На другия ден Андрей Николов отново минал, разпитал, срещнал се с чирака бакалин и му предложил да стане чирак скулптор. Христо Йорданов чиракувал две години при световноизвестния маестро, после решил да се премести в някой по-красив град и заживял във Варна. През следващите 14 години трудната необходимост да живее не му позволила да учи или да прави скулптура до 1948 г., когато кандидатствал в Художествената академия. Там той учил при проф. Марко Марков пет години, в края на които, през 1956 г. професорът му връчил диплома за добре обучен и завършил Академията скулптор.

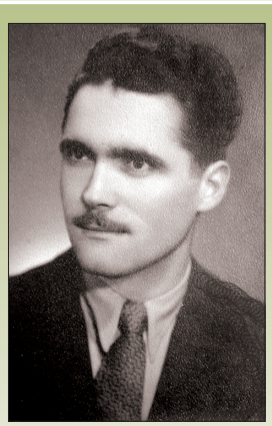

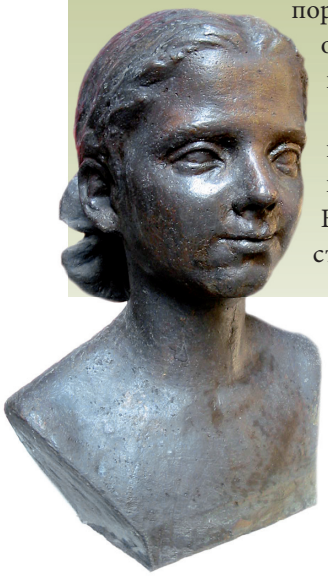
През януари 1943 г. фотографът на най-голямото илюстровано столично списание успял да заснеме скулптурните творби от сняг на Христо Йорданов

След 1956 г. Хр. Йорда-нов се прибрал във Варна и следващите 30 години от своя живот той посветил на нашия град, на неговото минало и настояще, на нуждите му от скулптурен професионализъм, реалистичен или по-условен, но винаги майсторски и винаги с личен почерк. По този начин той участвал с кавалетни творби в почти всички регионални и национални изложби, творбите му били откупувани и сега много от тях се намират в софийската Национална художествена галерия, има и в Париж, и в частни колекции. Починал през март 1984 г.

СКУЛПТОРЪТ

Във Варна Хр. Йорданов успял да създаде над 30 бюстови портрета, в които строгото академично изграждане на образа върви ръка за ръка с вродения артистизъм на скулптора. Сред тях са портретите на актьори и певци от най-висока артистична класа, на общественици от страната и Европа. Десет от неговите паметници и бюстови портрети на партизани от Варненския край, антифашисти и активни борци против фашизма и капитализма дълги години стояха по варненските площади и улици. Някои от тях са събрани между страниците на тази книга, други могат да се видят в дома и ателието на твореца, има разбира се и безследно изчезнали в потока на времето.

Портретът на малката Калия е един от серията портрети направени от маестрото в кратките паузи, когато бягал от света на плакатната декларативност и задължителните калъпи на социалистическия реализъм. В този портрет, както и в много други непоказвани творби се вижда спотаено вдъхновение, напомнящо вдъхновението на ранните постимпресионисти и преклонението на скулптора към любимите му предшественици Бурдел и Деспийо.